

Poc abans de tancar l'edició d'aquest butlletí han succeït fets que no volem deixar de banda.

El passat 15 de març una organització que ADA recolza a Raigad, realitzava una reunió de dones Adivasis (Mahila Melawa) pel Dia de la Dona, quan els seus membres van ser víctimes de la violència fonamentalista. El brutal atac es produí quan dues monges, dues noies adivasis i el conductor arribaven a l'assemblea. Van ser colpejats i arrossegats, causant lesions que van requerir assistència a l'hospital local. Les noietes adivasi, atemorides, no es van atrevir a anar a l'hospital i van rebre cura en els seus poblats. Mentrestant, la indiferència policial. L'endemà, fruit de la insistència dels treballadors socials, la policia va acceptar la denúncia i va identificar alguns dels agressors, que minuts després estaven en llibertat. Poc després, Vaishali Patal, treballadora social que havia impulsat la denúncia va ser denunciada pels violents.

No és el primer cop que succeeixen fets com aquest, especialment quan les organitzacions que treballen amb els adivasis són cristianes. Les acusen de proselitisme religiós. La majoria de les ONGs que ADA impulsa pertanyen a diferents ordres religioses. Tot i així, les membres i amics d'ADA que hem visitat els projectes certifiquem que el compromís va dirigit a tota la comunitat adivasi, respectant les seves creences. L'ensenyament a l'Índia és laic però la pregària a l'escola és obligatòria i també és norma a l'inici de les classes; de la mateixa manera que és habitual a la majoria d'actes públics i polítics.

Fets com aquest realcen el vincle d'ADA amb la comunitat adivasi i amb les organitzacions que hi treballen, i una vegada més els volem fer arribar la nostra solidaritat. I en especial, volem fer-la arribar a la Vaishali Patil, assistent social, col·laboradora d'ADA i mare de dues filles, que haurà de respondre en els tribunals per aquestes infàmies.

Un altre esdeveniment que reforça el nostre compromís ha estat l'exemple de generositat d'alguns membres d'ADA, que han mantingut la seva actitud solidària fins el final de la seva vida, llegant a favor d'ADA i altres ONGs el seu patrimoni. Agraïm la seva generositat i el seu testimoni; aquesta aportació extraordinària, lluny de generar un clima de tranquil·litat pressupostària, ens ha encoratjat a adquirir nous reptes i compromisos. Així, hem iniciat nous projectes a Shilonda i a Nandurbar i estem en procés d'acollir noves iniciatives.

D'aquesta manera, com molt sovint succeeix, la vida ens dóna motius de tristesa i preocupació però també mostres de generositat i optimisme que ens ajuden a avançar. Comptem amb tots i totes vosaltres!

Terra Mater a Terra Nulis

“La mayoría de culturas sostenibles consideran la tierra como una tierra mater (madre tierra). Reciben agradecidas los dones de la naturaleza y devuelven la deuda así contraída llevando estilos de vida sostenibles y adaptando unas cosmologías centradas en la propia tierra. El constructo colonial de la pasividad de la tierra y la consiguiente creación de una categoría (igualmente colonial) por la que esa tierra es vista como terra nullius (tierra vacía) tuvieron dos claros efectos: negaron la existencia y los derechos previos de los habitantes originales y ocultaron la capacidad y los procesos regenerativos de la tierra”. Vandana Shiva. Manifiesto para una democracia de la tierra. Justicia, sostenibilidad y paz. Paidós, Barcelona, 2006.

Antigament la terra era comunal, és a dir era posseïda, administrada i utilitzada per la comunitat, fet que motivava l'establiment d'unes relacions socials basades en la interdependència i la cooperació, i permetia la minimització del risc individual. A l'Anglaterra del s.XVI l'augment il·limitat de la demanda de llana per la indústria tèxtil va suposar:

- l'encerclament dels recursos, és a dir, l'exclusió física de la

comunitat dels seus camps comunals mitjançant l'establiment de tanques.

- la desforestació massiva, per tal de crear grans explotacions de cotó.

Aquest fet es reproduí posteriorment a l'Índia. Tanmateix la situació general de l'Índia era molt diferent, així que per tal d'exportar cotó va ser necessària la creació prèvia d'una estructura ferroviària i d'una flota de vaixells. Això va marcar l'inici de la desforestació índia. La gran pressió sobre els recursos naturals obligaren a la corona anglesa a la creació d'una agència encarregada de la seva gestió: el Forest Department. El 1865 va emetre la primera Llei Forestal Índia. En aquesta es diferenciaven les reserves forestals (95%), on l'estat tenia la propietat i el control absolut, i

Adivasis treballant en un camp d'arros

els boscos protegits (5%), on es reconeixia el dret d'usufructe tradicional de les comunitats tribals. D'aquesta manera es nacionalitzaren els boscos i els benap (terrenys no delimitats), desencadenant la transformació d'un espai comunal, en un espai de caràcter comercial controlat per la metròpolis, ja que era qui autoritzava l'explotació dels recursos forestals. Algunes de les conseqüències d'aquesta llei van ser la pèrdua dels Adivasis del dret d'accés i de subsistència a les anomenades reserves forestals, i per la qual cosa van passar a ser considerats “ocupants il·legals”, en relació a les seves vivendes, i “empleats”, en relació al treball de la terra (ja que necessitaven el vist-i-plau prèvi del guarda forestal). Durant l'època colonial també es va introduir una nova categorització de la terra, així es parlava de terres ermes, per tal de designar aquelles terres que no generaven ingressos

econòmics, i de terres ecològicament desaprovechades, en relació a aquelles terres que havien perdut la seva productivitat ecològica. Posteriorment la Corona Britànica es va apropiari de part de les terres i va crear un sistema feudal, per tal d'assegurar el seu control. Així, durant el colonialisme el 90% dels ingressos eren destinats a l'autoritat central, és a dir l'administració de l'imperi, mentre que únicament el 10% dels ingressos s'invertien a nivell local.

Inicialment en el període post-independència hi havia dos prioritats de política forestal: retornar els recursos a les comunitats locals i utilitzar els recursos pel benefici nacional. Finalment, el predomini d'una política de benefici nacional va justificar la perpetuació del procés de desforestació del sòl indi i la posterior plantació d'eucaliptus. La mateixa línia d'actuació s'evidencia en les posteriors lleis forestals (1927 i 1980), que van suposar una continuació de la situació en detriment dels interessos dels adivasis i van permetre l'expansió progressiva de les reserves forestals de propietat estatal (el 1878 eren 36,260km² i el 1970 750.000km²). A més a més, amb l'afany de conservació del medi natural i de determinades espècies en perill

a extinció, es van promulgar lleis per a la creació de parcs nacionals que restringien de forma parcial o total l'ús dels boscos per part dels adivasis; situació que es justificava "determinades espècies animals no poden coexistir amb l'home". Tanmateix, els adivasis han conviscut sosteniblement en aquests espais durant milers d'anys. Aquesta paradoxa s'evidencia en la Wild Life Protection Act del 1972, realitzada amb el suport del Banc Mundial, i aplicada a 147 santuaris salvatges i 75 parcs nacionals.

Actualment, a l'Índia els boscos representen el 19% de la superfície total (1950 era el 40-60%), i durant el període de 1980-2006 fins a 1 milió d'hectàrees van ser transferides a companyies mineres, grups industrials i altres agències privades. Mentrestant els adivasis han lluitat pel reconeixement dels seus drets forestals. El 1988 es va produir el primer intent estatal per salvaguardar els drets tradicionals i es va redactar una sèrie de directrius per la regularització d'aquells adivasis que habitaven les terres abans del 1980; directrius que mai s'arribaren a complir. El dia 1 de gener del 2008, després de 3 anys de negociacions i del reclam unitari i continu dels adivasis, va entrar en vigor la Llei de Reconeixement dels drets Forestals. A hores d'ara encara és difícil valorar l'impacte d'aquesta llei, moltes variables poden decantar la balança cap a un efecte positiu o un de negatiu.

Si desitgeu més informació de la Llei de Reconeixement dels Drets Forestals podeu obtenir-la a la nostra web.

PROPOSTA: BANCA ÈTICA; Anna Barba

L'activitat econòmica no és neutral. No es desenvolupa mitjançant mecanismes automàtics, involuntaris o inintencionats. Tota decisió econòmica és, en darrer terme, una decisió ètica assumida des d'un marc determinat de conviccions les conseqüències de les quals afavoreixen uns i en perjudiquen d'altres.

Afortunadament cada cop hi ha més persones que es pregunten: On i des de quins criteris inverteixen els nostres diners les institucions financeres? Responen a les demandes de transparència? Les entitats financeres estan al servei de la societat i a la dels sectors més desafavorits? Existeix un model de banca que situï aquestes demandes en el centre de la seva missió, visió i valors?

Així, la banca ètica si bé és ja un fenomen d'abast mundial desenvolupat en països amb economies molt diferents encara ha de lluitar amb el sentiment inicial d'incredulitat i tractar de convèncer que és compatible l'obtenció de beneficis amb l'orientació social. Per tot això, ADA té dipositat el seu capital fundacional en un banc ètic.

Què és un banc ètic?

Un banc ètic és un banc que intenta aconseguir simultàniament dos objectius: 1. Finançar activitats econòmiques que tinguin un impacte social positiu. 2. Obtenir beneficis.

Un banc ètic situa aquests dos objectius al mateix nivell i es defineix justament pel fet de considerar-los no solament compatibles, sinó necessàriament complementaris. Per ser un banc ètic, obtenir beneficis és indispensable, però no suficient; també és necessari que els beneficis es generin respectant una sèrie de criteris ètics bàsics i finançant activitats amb un impacte social positiu.

En funció del banc ètic, aquest impacte social positiu pot referir-se

al tipus d'activitat finançada o bé al tipus de persona que sol·licita rebre finançament.

Fiare, una banca ètica amb implantació a Catalunya

El passat mes de gener es van celebrar els primers passos del Projecte Fiare a Catalunya. Fiare es un banc ètic en mans de la ciutadania que posa la intermediació financera al servei de la justícia i de la transformació social.

Té un doble objectiu: per una banda, finançar únicament activitats econòmiques amb un impacte social positiu, és a dir, posar els recursos a l'abast de les persones més pobres, de les excloses socialment, i d'aquells projectes que vetllen per a la sostenibilitat del nostre medi social i ambiental, i en general, de qualsevol projecte dins del marc de l'economia social i solidària. Per altra banda, oferir una alternativa a les persones que volen invertir els seus estalvis d'una manera responsable, en un banc que els permeti decidir sobre el destí dels seus estalvis i que serveixin sempre a projectes coherents amb els seus principis ètics.

Webs d'interès:

www.fets.org,

www.fiare.org,

www.triodos.es,

www.bancaetica.com

JANSEVA MANDAL A 1000 AUGMENTS...

En aquesta edició del butlletí ens apropem al projecte "Educational Empowerment of Adivasi Children" de Janseva Mandal a Nandurbar i Shirpur (nord-oest de Maharashtra). Aquest consisteix en la creació de 100 centres d'ensenyament, on es tractaran diferents temàtiques (abastament d'aigües, agricultura ecològica, societats de crèdits, etc.) i la creació de guies curriculars. Al llarg dels 40 anys d'història la contrapart Janseva Mandal ha implementat programes de desenvolupament. Segurament qui millor ens pot explicar el projecte és el Fr. Godfrey, jesuïta responsable.

Pregunta- Quan vas néixer?

Resposta- Vaig néixer a Mumbai (ciutat de Bombay) l'any 1951.

P- Per què vas decidir treballar amb els Adivasis?

R- Els Adivasis són de la gent més pobre de

l'Índia, cosa que implica un accés limitat al menjar, l'educació i l'assistència sanitària. Vaig pensar que els podia donar un cop de mà en la lluita per un futur millor. La seva cultura és des d'un punt de vista medi ambiental molt menys lesiva que la majoria d'altres cultures. Aquesta frugalitat deixa una empremta ecològica menor que les societats riques

P- Com funciona el projecte que esteu duent a terme?

R- El vincle que hem establert amb ADA ens ha permès oferir un sistema educatiu, on les comunitats d'Adivasis no només aprenen a llegir i a escriure sinó que es tracten temàtiques rellevants per les seves activitats de subsistència. El sistema realça la pròpia imatge de les comunitats adivasis mitjançant un professorat adivasi, sovint originari de la mateixa comunitat, i

una estimulació contínua de l'alumnat. Aquest projecte, recolzat per ADA, ens ha permès treballar des de les arrels a través de programes educatius.

P- Per què creus que és necessari crear material escolar, i d'ensenyament - destinats als mestres- específic pels Adivasis?

R- És important tenir en compte la comunitat específica d'aprenentatge (aquí, els Adivasis) en un país tan extens i variat com l'Índia. Els adivasis pobres necessiten ajuda especial per aprendre, i a més a més tenen una cultura i un sistema de subsistència diferenciats. Aquests són els motius pels quals nosaltres desenvolupem un material específic. De fet, ja hi ha altres ONGs a l'Índia i a l'estranger que contribueixen a

l'educació dels dalits i dels adivasis. Cada ONG es centra en una àrea determinada del país o bé en un camp concret de l'educació. Nosaltres, a Janseva Mandal, oferim un equipament exhaustiu per a l'educació dels adivasis. Aquest ha esdevingut un model de referència per a molts programes didàctics destinats als adivasis.

P- Quina és la relació amb altres ONGs?

R- Tot just hem començat a treballar en xarxa amb altres ONGs involucrades en l'educació dels adivasis. A més a més dels tallers mensuals per al professorat realitzats durant els mesos de Juny 2007 i Març 2008, hem dut a terme 10 tallers per a ONGs, i posteriorment els hi hem facilitat l'adquisició de material escolar i de material destinat al professorat. A més a més, la secció de Tecnologia rural del Centre for Science and

Grups de mestres en els tallers de formació

Mathematics ens va convidar a fer una presentació dels recursos i materials escolars que hem elaborat. Una de les organitzacions que està treballant estretament amb nosaltres per tal d'establir un sistema educatiu a Marathwada és la TDSS, Pune. En primer lloc jo vaig fer una presentació dels nostres materials escolars i TDSS va enviar un activista per tal de conèixer i experimentar el nostre mètode. TDSS farà un seguiment d'aquest projecte a través de tallers a les àrees de Marathwada.

P- Quines són les diferències entre el programa d'estudis dels adivasis i l'estatal?
R-La diferència principal en el programa d'estudis indicat per als adivasis, i de fet per a qualsevol nen, és la rigidesa; és a dir el programa no ha de ser rígid, sinó que s'ha d'adaptar a les necessitats individuals i socials de l'infant. Aquest respecte a les capacitats individuals a vegades s'ignora en els sistemes educatius de masses executats pel govern. A l'Índia, la major part d'infants i especialment els pobres, pateixen una manca d'oportunitat d'aprenentatge. Algunes de les persones que s'encarreguen de l'elaboració dels programes i els materials didàctics estan més preocupades per imposar un sistema elitista que no pas en subratllar la riquesa potencial de la varietat de corrents culturals i d'aptituds, sobretot si fa referència als pobres.

P- Com és la implicació dels beneficiaris?
R- Abans de començar un programa d'aprenentatge en un poble sempre es realitza un diàleg previ amb els i les beneficiàries. Això significa donar als beneficiaris l'opció de col·laboració. Si els adivasis beneficiaris acorden participar

en els centres d'aprenentatge, llavors el contingut del programa s'obté a través d'un consens major i assegura un benefici futur major. D'aquesta manera el programa es construeix experimentalment i experiencialment a partir d'un procés d'aprenentatge d'inputs que Janseva Mandal busca i hi introdueix.

P-A la descripció del projecte esmentaves "en el passat interessos comunitaris i altres interessos creats van intentar perjudicar les comunitats locals, tot i que els perjudicis mai han estat reals".

R- Com tots sabem el comunitarisme dels Hindutva¹ és un fenomen actiu a l'Índia. Ens han informat de casos on els adivasis han estat sotmesos a amenaces pel seu vincle amb missioners cristians que treballaven en programes de desenvolupament humà. Tanmateix els adivasis no s'han rendit a aquestes amenaces ni a retribucions econòmiques. Avui en dia, encara tenim les portes obertes als poblats adivasis. Fet i fet, som conscients que els actes duts a terme pels intolerants hindutves del Gujarat i/o d'Orissa es podrien repetir a les nostres àrees.

P- Per què creus que a l'Índia no hi ha cap òrgan estatal que ofereixi una resposta adequada als adivasis?

R- Cap agència o òrgan pot assumir i aconseguir de manera aïllada el desenvolupament de les comunitats adivasis o de qualsevol altra comunitat o població de l'Índia. L'Índia és massa complexa i massa rica. Finalment només la cooperació entre les ONGs, el govern i la població –els mateixos Adivasis– pot permetre el desenvolupament de l'Índia. Els governs de qualsevol lloc del món estan influenciats per aspectes econòmics i de poder; així que discriminen a aquelles poblacions que no exerceixen

una lluita unitària pels seus drets. Gràcies a les ONGs, als partits polítics i a les agències estatals que han mostrat una actitud de comprensió, els adivasis ja no són víctimes sense ajudes.

Progressivament s'està produint un despertar dels seus drets; i els governs del món haurien d'aprofitar aquesta gran oportunitat present: involucrar els adivasis en el seu propi desenvolupament.

P- Quin és el paper polític dels Adivasis de Maharashtra?

R- La situació dels adivasis de Maharashtra no és millor que els altres sectors més pobres de la població. Corrupció, dèficits en la organització i la no participació dels pobres en el desenvolupament econòmic, fan difícil millorar les condicions de vida dels més pobres. Tot i així, a Maharashtra diferents moviments socials i polítics lluiten per una millora de la situació dels adivasis pobres i de les masses de dalits.

P- Com veus el seu futur?

R- El futur dels Adivasis reflexa el futur de tots nosaltres. Si els més pobres de la terra viuen nosaltres viurem. Si són destruïts, seguidament ens destruïrem. Si mantenim el "partenariat" amb ells, aprendrem a viure més humanament.

P- Bé, moltes gràcies per compartir la teva experiència amb nosaltres!

¹ Hindutva és una paraula que es traduiria com a hinduïtat, creada el 1923 per Vinayak Damodar Savarkar, fent referència a grups de nacionalistas.

RESUM EXERCICI 2007-2008; Jaume Pujol

Com cada any la nostra comptabilitat s'ajusta al de les organitzacions índies. També ens agradaria especificar que l'import Excedent ens permet iniciar el compromís econòmic del següent exercici.

	06-07	07-08	%ingressos	
INGRESSOS				
Quotes	19.706	28.460	28%	
Altres donatius	9.621	55.501	55%	
Donacions Entitats		7.129	7%	HP- cursa GAS
Espectacles	3.610	5.976	6%	concert esglèsia del Pi
Campanyes	47.790	2.718	3%	bar tagore
Altres	256	790	1%	interessos
TOTAL INGRESSOS	80.983	100.574		
% incr. Any ant.			24%	
DESPESES				
Mahad	13.500			
Ankur	7.000			
Kolad-Tara		6.110		
Nandurbar		8.000		
Kolad II	2.250			
Khopoli	3.600			
Vasai	7.600			
Karjat	22.835			
PROJECTES	45.200	70.895	70%	
bancs	378	1.065	1,1%	
desp.funcionament	2.751	1.112	1,1%	butlletins,material oficina i correu, calendaris
compres per vendre	0	733	0,7%	te i warlis
despeses generals	3.129	2.910	2,9%	
TOTAL DESPESES	48.329	73.805		
% incr.desp gen.Any ant.			-7%	
% incr. Proj.Any ant.			57%	
EXCEDENT	32.654	26.770	26,6%	

COLUMNA OBERTA ÍNDIA

Ens agradaria que aquest fos un espai per a recomanar materials, des de llibres, pàgines webs, pel·lícules, música fins a dites populars, en relació a la Índia. Per tal de compartir la nostre experiència d'apropament i de descobriment d'aquest país i dels seus artistes. Així que si us animeu, i voleu fer alguna petita ressenya, anotació, recomanació, comentari, etc. només ens heu de fer arribar el vostre text a gulab2132yahoo.es. Tractant-se de la primera columna, l'editorial us recomana....

Un perfecto equilibrio.

Rohinton Mistry. Ed, Mondadori

El deu de les petites coses. Arundhati Roy

Vislumbres de la india.

Octavio Paz. "Reflexions per entendre l'Índia una mica millor"

Les bodes del monzón.
"per passar una bona estona"

.....

<http://agrariancrisis.wordpress.com> "informació constant sobre la situació de crisis del sector agrícola"

.....

EL REREFONS DELS CONFLICTES A LA ÍNDIA; Josep Maria Royo

ASSAM

Inici del conflicte: 1983

El grup armat d'oposició ULFA sorgeix el 1979 amb l'objectiu d'alliberar a l'estat d'Assam de la colonització índia i establir un estat sobirà. Les transformacions demogràfiques sofertes en l'estat després de la partició del subcontinent indi i l'arribada de dos milions de persones procedents de Bangladesh són l'origen de la reclamació de la població d'origen ètnic assamès d'un reconeixement dels seus drets culturals, civils i de la creació d'un estat independent. Durant les dècades dels vuitanta i noranta es produeixen diverses escalades de violència, així com intents de negociació que fracassen. L'any 2005 es va iniciar un procés de pau que va comportar una reducció de la violència; però aquesta situació es va interrompre l'any 2006 a causa d'una nova escalada del conflicte.

JAMU I CAIXMIR

Inici del conflicte: 1989

El conflicte armat a l'estat indi de Jammu i Caixmir té el seu origen en la disputa per la regió de Caixmir que des de la independència i partició d'Índia i Pakistan ha oposat ambdós estats. En tres ocasions (1947-1948; 1965; 1971) s'han enfrontat els dos països, reclamant la sobirania d'aquesta regió, dividida entre l'Índia, el Pakistan i la Xina. L'any 1947 dona lloc a l'actual divisió i creació d'una frontera de facto entre ambdós països. Des de 1989, el conflicte armat es trasllada a l'interior de l'estat de Jammu i Caixmir, on una multitud de grups insurgents, favorables a la independència total de l'estat o a l'adhesió incondicional al Pakistan, s'enfronten a les forces de seguretat índies. Des de l'inici del procés de pau entre la Índia i el Pakistan del 2004, la violència ha experimentat una reducció considerable, encara que els grups armats es mantenen actius.

MANIPUR

Inici del conflicte: 1982

El conflicte armat que enfronta el govern amb els diferents grups armats que operen a l'estat i alguns d'aquests entre sí té el seu origen en les demandes d'independència d'alguns d'aquests grups així com en les tensions existents entre els diferents grups ètnics que conviuen a l'estat. En les dècades dels seixanta i setanta sorgeixen diversos grups armats, alguns d'inspiració comunista i uns altres d'adscripció ètnica, grups que romandran actius al llarg de les dècades posteriors. D'altra banda, el context regional, ja que es tracta d'un estat fronterer amb Nagalàndia, Assam i Myanmar, també marcarà el desenvolupament de la conflictivitat a Manipur, i seran constants les tensions entre grups ètnics manipuris i la població naga. L'empobriment econòmic de l'estat i l'aïllament pel que fa a la resta del país, han contribuït decisivament a consolidar un sentiment d'agravi entre la població de Manipur.

CPI-M

Inici del conflicte: 1967

El conflicte armat que enfronta el govern indi amb el grup armat maoista CPI-M (conegut com naxalita, en honor a la ciutat en la qual es va iniciar aquest moviment) afecta a set estats de l'Índia. El CPI-M sorgeix a Bengala Occidental a la fi dels anys seixanta amb reclamacions relatives a l'erradicació del sistema de propietat de la terra, així com fortes crítiques al sistema de democràcia parlamentària, considerada com un llegat colonial. Des de llavors, l'activitat armada ha estat constant, i ha vingut acompanyada de l'establiment de sistemes paral·lels de govern en aquelles zones, fonamentalment rurals, sota el seu control. Les operacions militars contra aquest grup, considerat com terrorista pel govern indi, han estat constants. L'any 2004 es va iniciar un procés de negociació que va resultar fallit.

FUTUR ADA,

Com cada any us esperem el dia 17 D'ABRIL A LES 21:30 al carrer Margenat 66. En aquesta ocasió CARMEN BUSTAMENTE, premiada el 1992 amb la Creu de Sant Jordi i el 1988 amb el Premi Nacional del disc que concedeix l'Académie Française, estarà acompanyada de 4 sopranos i del piano, a mans d'OLGA KHARITONINA.

1ª PART	2ª PART
Delia Agúndez: - Con que la lavaré, J.RODRIGO - De los álamos vengo madre J.RODRIGO Elisabeth Maldonado - La rosa y el sauce, C.GUSTAVINO -Préstame tu pañuelito, C.GUSTAVINO Nuria Vila - Maig, E.TOLDRÀ -El paño moruno, M.FALLA Vanesa Villanueva - Cap el tard, R.LAMOTE DE GRIGNON -Canticel , E.TOLDRÀ Nuria Vila- Elisabeth Maldonado -La Regata Veneziana, G.ROSSINI	Nuria Vila - Vanesa Villanueva - Sullaria (Le nozze de Figaro)W.A.MOZART Delia Agúndez - Quel Guardo, G.DONIZETTI Vanesa Villanueva - Air des Bijoux, CH.GOUNOD Nuria Vila -L'altre notte, A.BOITO Elizabeth Maldonado -Que te importa que no venga, J.SERRANO Delia Agúndez - Elizabeth Maldonado - Duo de Lackmé y Mallica, E.DELIBES

PASSAT ADA,

L'ART WARLI continua el seu recorregut... durant el mes de gener l'exposició itinerant va decorar el passadís central de l'Hospital del Mar i posteriorment es va exposar al Centre Passatge, al passatge Mercader de Barcelona, on l'Anna Barba ens en va ensenyar a desgranar algún concepte. Si coneixes algún espai on es podria mostrar l'exposició, no dubtis en contactar amb nosaltres!!

27.01 Recordeu el magnífic CONCERT SOLIDARI a l'església del Pi amb la Coral Font d'en Fargues, el Cor Madrigalista de Mataró i com a solistes la Laura Gonzàlez, la Mariona Llobera, el Josep Martí i l'Angel Ferrer. Gràcies per la vostra assistència.

Ets professor d'una escola? Formes part de l'AMPA?Us agradaria treballar i donar a conèixer el món Adivasi amb els alumnes? L'escola Joan Pelegrí ja ho ha fet i ha preparat una MALETA ADIVASI ESCOLAR amb tot el material que us pot fer falta. Posa't en contacte amb nosaltres!

Disposes d'un petit ESPAI PER A ADA? Ens voldries subvencionar el lloguer d'un local? Busquem una petita oficina, que ens serveixi de punt de trobada, per tal de fomentar el treball comú en el dia a dia. Estem oberts a tot tipus de suggeriments!!

enviar a c/francisco giner 42 2º 1ª; 08012 Barcelona

°Nom:

°Cognoms:

°Adreça:

°Població:

°CP:

°Professió:

°Telf:

°Data Naix:

°E-mail:

°DNI:

Freqüència pagament:

° Mensual

°Trimestral

°Anual

°Aportació única

Import:

Modalitat de pagament:

° Per transferència bancària a: CAIXA CATALUNYA- 2013 0284 44 0200629785

° Per domiciliació bancària

Titular del compte:

Banc o caixa:

Codi compte corrent:

Adreça oficina: